

Słowniczek terminów golfowych

Akademia golfa – obiekt przeznaczony do gry i treningu golfa składający się z dołków par 3. Zwykle akademie golfa ma 3, 6 lub 9 dołków. Często w jej skład wchodzi driving range, tereny do treningu krótkiej gry oraz budynki domu klubowego czy zaplecza technicznego.

Apron – przedpole greenu, część fairwayu przylegająca bezpośrednio do greenu i łącząca się z kołnierzem greenu, koszona na wysokość niższą niż fairway i wyższą niż green.

Birdie – wynik równy jednemu uderzeniu poniżej par na dołku.

Boczna przeszkoda wodna – to hazard wodny lub część hazardu wodnego tak usytuowana, że nie jest możliwe upuszczenie piłki poza jego obrębem. Paliki lub linie użyte do wyznaczenia granicy obecności bocznego hazardu wodnego muszą być koloru czerwonego.

Bunkier – specjalnie przygotowany obszar pola golfowego, często wgłębienie, z którego usunięto darń lub ziemię i zastąpiono piaskiem lub podobnym materiałem. Bunkier jest hazardem i stanowi sztuczne utrudnienie w grze.

Chip, chipping – rodzaj uderzenia w golfie, wykonywany przy greenie, w którym piłka krótko leci w powietrzu a potem pokonuje większą odległość tocząc się.

Chipping green – teren treningowy do ćwiczeń chippingu, na który składa się green oraz sąsiedni obszar krótko ściętej trawy, często zaopatrzony też w bunkier treningowy, umożliwiający trening uderzeń w bezpośredniej odległości (do 10 m) od greenu.

Divot – kawałek darni wyrwany przy uderzeniu piłki przez kij golfowy na krótko ciętym obszarze pola golfowego, a również dziura w ziemi wyrwana po takim uderzeniu.

Dołek – konstrukcyjna część pola golfowego zawierająca elementy przestrzenne, na której odbywa się gra w golfa. Składa się z tee, fairwaya, greenu, przeszkód terenowych rough. Część partii golfa. Również dosłownie dołek o średnicy 4,25 cala (108 mm) i głębokości co najmniej 4 cali (101,6 mm). Jeżeli dołek posiada wkład usztywniający, jego górna krawędź musi znajdować się co najmniej 1 cal (25,4 mm) poniżej powierzchni greenu. Tak zdefiniowany dołek jest celem w grze w golfa.

Dog leg – dołek par 4, którego linia gry skręca mocno w prawo lub w lewo mniej więcej w połowie swej długości.

Drive – uderzenie rozpoczynające dołek par 4/par 5 wykonywane zwykle kijem o nazwie driver.

Driver – kij golfowy służący do najdłuższych uderzeń inaczej 1 wood.

Driving range (DR) – obszar służący do wybijania piłek golfowych podczas treningu lub rozgrzewki przed rundą golfa, zwany też strzelnicą golfową.

Dropowanie piłki – upuszczenie piłki mające na celu wprowadzenie piłki do gry zgodnie z regułami gry w golfa w zastępstwie piłki zgubionej lub zaginionej w hazardzie.

European Tour – cykl zawodowych turniejów golfowych dla mężczyzn rozgrywany w Europie.

Fairway – tor gry pomiędzy tee a greenem charakteryzujący się krótko ściętą trawą na wysokość 12-25 mm.

Flaga – przenośny, prosty znacznik zakończony proporcem umieszczony w środku dołka w celu oznaczenia jego położenia. Przekrój flagi musi być okrągły. Zabronione jest używanie materiałów amortyzujących uderzenie.

Flight – grupa 1-4 graczy, opuszczająca razem pierwsze tee i grająca wspólnie, aż do ukończenia gry na polu.

Fringe (collar) – kołnierz, obrzeże greenu – teren w bezpośrednim otoczeniu greenu o szerokości jednego pokosu kosiarki, koszony na wysokość 8-18 mm.

Granica pola – linia określająca granicę terenu, na którym odbywa się gra w golfa, przeważnie oznaczona białymi palikami, białą linią lub określona zewnętrznym płotem.

Green – obszar pola golfowego położony w bezpośrednim sąsiedztwie dołka, specjalnie przygotowany i uprawiany, na którym jest najkrótsza trawa na polu golfowym. Wysokość trawy na greenie wynosi 4-8 mm.

Green fee – opłata za grę na polu golfowym.

Greenkeeper – pracownik zajmujący się opieką nad terenami zielonymi pola golfowego.

Handicap (HCP) – liczba określająca poziom gry w golfa danego zawodnika. Na przykład handicap 18 oznacza, że dany gracz potrzebuje przeciętnie 18 uderzeń więcej niż par (czyli w sumie 90),

aby przejść pole golfowe par 72. Handicap służy do wyrównania szans w rozgrywce dla graczy posiadających różne umiejętności.

Hazardy – specjalne przeszkody na polu golfowym mające utrudnić grę. Nazwą tą objęte są zarówno przeszkody wodne jak i bunkry. Zasady gry z hazardu normują „Reguły gry w golfa”.

Hazard wodny – inaczej przeszkoda wodna, to każde morze, jezioro, staw, rzeka, rów, powierzchniowy dren lub inny otwarty ciek wodny (wypełniony wodą bądź nie) oraz inne przeszkody o podobnym charakterze znajdujące się na polu. Cały grunt i woda w obrębie hazardu wodnego stanowią jego część. Paliki lub linie użyte do wyznaczenia granicy hazardu wodnego muszą być koloru żółtego.

Heavy rough – obszar pola golfowego pozostawiony w stanie naturalnym i nie poddawany koszeniu.

Indoor golf – obiekt umożliwiający trening golfowy w pomieszczeniu zamkniętym, zwykle używany w naszym klimacie w miesiącach zimowych, kiedy gra na otwartych obiektach jest utrudniona ze względu na warunki atmosferyczne.

Iron – żelazo zwyczajowa nazwa kijów golfowych zaopatrzonych w metalowe główki.

IPPA – International Pitch & Putt Association, Międzynarodowe Stowarzyszenie Pitch & Putt, organizacja utworzona 2 kwietnia 2009 roku w Madrycie zajmująca się rozwojem sportu golfowego na obiektach typu pitch & putt.

LPGA Tour – cykl zawodowych turniejów golfowych dla kobiet rozgrywany w Stanach Zjednoczonych, w którym uczestniczą najlepsi gracze na świecie.

Kije golfowe – specjalny sprzęt do gry w golfa. Kij golfowy składa się z uchwyty, trzonka i główki kija. Mamy kilka rodzajów kijów golfowych: drewno (woody) używane do najdłuższych uderzeń, żelazo (irons) używane do uderzeń średnich, wedge

do uderzeń najkrótszych i puttery do uderzeń na greenach. Istnieją też hybrydy, kije pośrednie między kijami typu drewno i typu żelazo. Maksymalna liczba kijów golfowych, z którymi gracz może udać się na pole golfowe, wynosi 14.

Lay up – celowe, krótsze niż możliwe zagranie piłeczki golfowej podczas rozgrywania dołka mające na celu uniknięcie niebezpieczeństwa wpadnięcia piłki golfowej do przeszkody (zwykle wodnej) lub mające na celu ulokowanie piłki w dogodnym miejscu do dalszej gry.

Lico – przednia część główki kija golfowego.

Linia gry – kierunek, w którym gracz zamierza posłać piłkę po uderzeniu.

Links – otwarte pole golfowe wybudowane na płaskim lub lekko pofałdowanym terenie wywodzące się od nadbrzeżnych wydmowych terenów w Szkocji.

Markery – znaczniki na obszarze tee boxów dokładnie określające początek gry na dołku dla różnych kategorii graczy.

Master Plan – projekt koncepcyjny budowy pola golfowego.

Meleks – zwyczajowa nazwa samobieżnego wózka golfowego służącego do przemieszczania graczy wraz ze sprzętem po polu golfowym.

Mistrzowskie pole golfowe – 18-dołkowe pole golfowe spełniające wymogi do rozgrywania imprez mistrzowskiej rangi, zwykle posiadające par 72 i odpowiednią długość: 6200-6500 m, wyposażone w odpowiednią infrastrukturę: parking, duży dom klubowy, trybuny.

Parkland – pole parkowe, wybudowane wewnątrz łądu zwykle charakteryzujące się tym, że fairwaye są ograniczone lasem lub inną gęstą roślinnością.

Par, PAR – norma uderzeń na danym dołku. Jest to przewidywana liczba uderzeń wystarczająca do skończenia danego dołka przez gracza mającego handicap 0. Np. na dołku par 4 normą są cztery uderzenia.

Pełnowymiarowe pole 9-dołkowe – obiekt 9-dołkowy stanowiący dokładnie połowę pola mistrzowskiego.

PGA – Professional Golfers Association, Związek Golfistów Zawodowych – mężczyzn w odróżnieniu od LPGA, Ladies PGA, który zrzesza kobiety.

PGA Tour – cykl zawodowych turniejów golfowych dla mężczyzn rozgrywany w Stanach Zjednoczonych.

Piasek – materiał złożony z luźnych ziaren mineralnych, przede wszystkim z kwarcu, powszechnie wykorzystywany przy budowie pól golfowych, a również używany do wypełnienia bunkrów.

Piłka golfowa – specjalny rodzaj piłki przeznaczonej do gry w golfa. Zgodnie z zasadami gry w golfa, piłka nie może ważyć więcej niż 45,93 grama, mieć średnicę mniejszą niż 42,67 mm. Piłki dopuszczone do gry są zatwierdzone przez specjalistyczne instytucje R & A i USGA.

Pin position – położenie flagi na greenie.

Pitch, pitching – rodzaj uderzenia w golfie, w którym piłka większą odległość leci w powietrzu niż się toczy.

Pitch & putt – pole golfowe o krótkich dołkach o długości 20-60 metrów.

Pitching green – teren treningowy do ćwiczeń pitchingu, na który składa się green oraz sąsiedni obszar trawiasty umożliwiający uderzenia z odległości 30-100 metrów.

Pitching wedge – specjalny kij do uderzeń typu pitching.

Pole golfowe – obszar przeznaczony do gry w golfa.

Putt, putting – uderzenie piłki na greenie lub w bezpośrednim jego sąsiedztwie wykonywane putterem.

Putting green – obszar specjalnie przygotowany do puttowania.

Putter – kij do uderzeń na greenie charakteryzujący się płaskim licem.

PZG, PZGolf – Polski Związek Golfa, organizacja reprezentująca wszystkich polskich golfistów.

R & A – Royal and Ancient Golf Club of St Andrews, jeden z najstarszych klubów golfowych zlokalizowany w Szkocji ustalający „Reguły gry w golfa”.

Reguły gry w golfa (Rules of Golf) – zbiór przepisów normujących grę w golfa wydawany cyklicznie przez R & A. Oficjalną interpretację przepisów zawiera publikacja „Decisions on the Rules of Golf”.

Rough – teren pola golfowego leżący po obu stronach fairwaya charakteryzujący się wysokim koszeniem trawy bądź pozostawiony w stanie naturalnym.

Sand wedge – kij skonstruowany specjalnie do wybijania piłki z piaszczystych bunkrów.

Semi rough – teren pola golfowego przylegający bezpośrednio do fairwayów, na którym kosi się trawę na wysokość 30-50 mm.

Slice – uderzenie piłki golfowej w ten sposób, że skręca ona w locie w prawo (dla praworęcznych graczy).

Szara woda – nieprzemysłowa woda ściekowa wytwarzana w czasie procesów domowych, takich jak mycie naczyń, kąpiel czy pranie, nadająca się w ograniczonym zakresie do powtórnego wykorzystania.

Target greeny – cele do treningu uderzeń golfowych, specjalne obszary na DR imitujące kształt greenów, w które trenujący celują podczas treningu i rozgrzewki przed grą.

Tee – miejsce startu do rozgrywania danego dołka, płaski przygotowany teren, który charakteryzuje się krótko ściętą trawą na wysokość 8-18 mm. Tę samą nazwę nosi również kołeczek drewniany lub plastikowy, na którym ustawia się piłeczkę golfową przed rozpoczęciem gry na dołku, nazywany po angielsku tee peg.

Teren poza granicami pola – ang. Out of Bounds (OB), teren poza granicami pola golfowego lub każda część pola tak oznaczona. Postępowanie w przypadku, gdy piłka gracza znajdzie się w tym obszarze normują „Reguły gry w golfa”.

Teren w naprawie – ang. Ground under repair (GUR), obszar na polu golfowym będący w naprawie, bądź każda część pola tak oznaczona. Paliki lub linie użyte do wyznaczenia granicy terenu w naprawie są koloru niebieskiego. Postępowanie w przypadku, gdy piłka gracza znajdzie się w tym obszarze normują „Reguły gry w golfa”.

USGA – United States Golf Association, Związek Golfa Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej, organizacja regulująca grę w golfa w USA.

Wedge – kije do najkrótszych uderzeń przy greenie, charakteryzujące się dużym nachyleniem lica, powyżej 47 stopni.

Wood – drewno zwyczajowa nazwa kijów służących do najdłuższych uderzeń z tee i fairwayu, dawniej główki takich kijów były wykonywane z drewna.

Zielona karta – golfowe „prawo jazdy”, czyli dokument poświadczający ukończenie kursu i zdanie stosownego egzaminu z etykiety, reguł i podstawowych praktycznych umiejętności gry w golfa